

er det, som vedrører Beskatningen af Aktieselskaber. Jeg behøver ikke at udtale mig nærmere derom, da jeg saa ofte tidligere har sagt min Mening om den Ting. Jeg finder det urimeligt og principielt uholdbart at inddrage Aktieselskaber under denne Beskatning til Staten. Men paa den anden Side kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at den Skat, der bliver Tale om at svare til Staten, er forholdsvis meget ringe, naar vi se den i Sammenligning med den Skat, som bliver at svare til Kommunen. Hvis jeg gaar ud fra, at ordentlige, vel ledede Aktieselskaber her til Lands give gennemsnitlig 6 pCt. i Udbytte, er det vel, hvad der svarer saa nogenlunde til det faktiske. Et Aktieselskab, der giver dette Udbytte, vil komme til at svare til Staten 2 pCt. af de 2 pCt., som overskyder de første 4 pCt., som ere fri for Skat. Men derimod ved Beskatning til Kommunen ville Aktieselskaber komme til at svare i de fleste Kommuner 3 pCt. af hele Udbyttet. Det vil med andre Ord sige, at den kommunale Beskatning bliver $4\frac{1}{2}$ Gang saa stor som Statsskatten. Det er da klart nok, at det er den kommunale Beskatning, som i Virkeligheden vil blive den tyngende, og jeg finder, at det derfor ikke kan tillægges en aldeles overvejende stor Betydning, at man opnaar at faa Aktieselskaber fritagne for Statsskatten. Men jeg gentager, at hvis man kunde enes om at fjerne denne Bestemmelse, som jeg anser for en Plet paa Loven, vilde det have min Tilslutning.

Det andet Ændringsforslag, jeg kunde tiltræde, er et Ændringsforslag, der findes blandt dem, for hvilke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er Ordfører, nemlig det Ændringsforslag til § 23, som gaar ud paa at stryge Ordet: „derhos“. Jeg erkender, at dette Ord er overflødig. Jeg mener ganske vist ikke, at det, som det ærede Medlem opfatter det, er en kolossal Plet paa Loven; jeg tror nok, at Loven vil forstaas paa rette Maade, selv om dette Ord bliver staaende, men hvis Loven alligevel skal tilbage til Landstinget, mener jeg, at „derhos“ kunde udgaa. Hvad de øvrige af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag angaar, finder jeg ikke Anledning til mange Ord. Jeg kan i meget væsentligt henholde mig til det, den ærede Ordfører (Thomas Larsen) har fremført. Jeg skal kun sige, at den Skat, som her foreslaas, og som for de højeste Indtægter og Formuer stiger til $8\frac{1}{2}$ pCt. af Indtægten — thi 2 pro mille af For-

muen, vil ved en Rentefod af 4 pCt. svare til 5 pCt. af Indkomsten, og naar Indkomstskatten for de højeste Indtægter er $3\frac{1}{2}$ pCt., bliver det altsaa tilsammen $8\frac{1}{2}$ pCt. — en saadan Skat anser jeg det for ganske urigtigt at paalægge, i ethvert Tilfælde til en Begyndelse. Om man i Aarenes Løb vil komme til at faa en Indkomst- og Formueskat af en saadan Størrelse, maa jeg lade staa hen. Men jeg tror at turde sige, at hvis vi virkelig skulde komme op til en saadan Indkomst- og Formueskat til Staten, samtidig med, at at der i mange Kommuner svares en Indkomstskat eller en Formue- og Lejligheds- skat, som beløber sig til mindst det samme, vilde Tilstandene her i Landet dog maaske blive mindre behagelige. — Af de andre Forslag, som findes paa det Blad, der indeholder det ærede Medlems Forslag, skal jeg endnu nævne det, at han under Nr. 4 ønsker strøget Bestemmelsen om, at der ikke skal svares Indkomstskat af Arv eller Forskud paa Arv. Jeg vil derom sige dette, at naar Arv undtages fra Indkomstskatten, er Grunden dertil den, at Arv, der er at betragte ikke som Indkomst, men som Overførelse af Kapital, rammes af en anden Skat, nemlig Arveafgiften. Ganske vist er der den Anomali, at der ikke svares Arveafgift af Forskud paa Arv, saa at altsaa de Beløb, Arveladeren betaler i levende Live, gaa fri for Arveafgift. Men saa vidt som dette Forhold kunde trænge til Omordning, vilde dette rettelig ske ved en Revision af Arveafgiftslovgivningen, ikke ved Fastsættelsen af Reglerne for Indkomstskatten.

Af de øvrige Ændringsforslag har jeg tilbage at nævne de, for hvilke det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) var Ordfører. Det første af disse gaar ud paa, at man i § 2, hvor der er Tale om Forbrugs- og Produktionsforeninger, skal udelade den Bestemmelse, der siger, at der kun skal svares Skat, naar den Virksomhed, der er Foreningens Hovedøjemed, udstrækkes ud over Medlemmernes Kreds. Jeg skal derom sige, at hvis man vil lade denne indskrænkende Bestemmelse udgaa, vil det, saa vidt jeg skønner, blive nødvendigt at indsætte en anden Bestemmelse i Stedet, som gør en Distinktion mellem Forbrugs- og Produktionsforeninger. Thi der er Forskel mellem, om man slutter sig sammen alene i det Øjemed at faa sine Forbrugsgenstande billigere, eller i det Øjemed at drive en egentlig Produktionsvirksomhed. Det at trække en saadan Grænse og